

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

Bfv.III.1.099/2008/7.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, a 2009. év április hó 7. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A nyereségvágyból elkövetett emberölés büntette és más bűncselekmények miatt H.S. és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben a III. r. terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Pest Megyei Bíróság 10.B.618/2004/155. számú, és a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.109/2006/13. számú ítéletét M.Cs. III.r. terhelt vonatkozásában hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás során felmerült 6.000 (Hatezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

E végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

M.Cs. III. r. terheltet a Pest Megyei Bíróság a 2006. április hó 21. napján kelt 10.B.618/2004/155. számú ítéletével nyereségvágyból elkövetett emberölés büntette és csoportosan elkövetett rablás büntette miatt - halmazati büntetésül mint többszörös visszaesőt - 14 évi fegyházbüntetésre és 10 évi közügyektől eltiltásra ítélte.

A Fővárosi Ítéltábla a 2007. év február hó 13. napján kelt 2.Bf.109/2006/13. számú ítéletével M.Cs. III. r. terhelt halmazati

főbüntetését a többszörös visszaeső minőségének mellőzésével 11 évi fegyházbüntetésre enyhítette.

A megállapított tényállás lényege a következő:

M.Cs. III. r. terheltet korábban a Pest Megyei Bíróság az 1992. december hó 9. napján jogerős 10.B.837/1992/2. számú összbüntetési ítéletével 12 év 2 hónap fegyházbüntetésre, majd ezt követően a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság 1993. szeptember hó 15. napján jogerős 5.B.1061/1992/11. számú ítéletével mint többszörös visszaesőt hivatalos személy elleni erőszak büntette miatt 7 hónapi börtönbüntetésre ítélte. Az utóbbi két elítélését a Pest Megyei Bíróság összbüntetésbe foglalta és az 1994. július hó 18. napján jogerős 10.B.383/1994/2. számú ítéletével 12 év 4 hónapi fegyházbüntetést állapított meg. Az ítélet szerint M.Cs. III. r. terhelt ezt az összbüntetési ítéletét 1995. október hó 13. napján töltötte le.

Az ügyben szereplő terheltek - így M.Cs. III. r. terhelt is - megállapodtak abban, hogy pénz és értékek megszerzése érdekében behatolnak a lakásukban egyedül élő S.L. és F.I-né házába. A terheltek 2001. július 29-ről 30-ára virradó éjszaka hajnali 2-3 óra körül átmásztak a kőből készült kerítésen. M.Cs. III. r. terhelt megnyitotta a ház bejárati ajtaját, azonban az zárva volt. Ezt követően az ablaküveget a keretből kiemelték, majd mindhárom terhelt bemászott a lakásba. A behatolás zajára felébredt S.L. sértett a konyhába indult, ahol B.I. II. r. és M.Cs. III. r. terhelt lefogták és felszólították H.S. I. r. terheltet, hogy keressen valami rongyot, hogy bekössék a sértett száját. H.S. I. r. terhelt magához vett egy rongydarabot és azzal a sértett száj- és orrnyílását lefedte, hátul a sértett nyakán-tarkóján szorosan csomóra megkötötte. B.I. II. r. terhelt közben fogta a sértettet álló helyzetben, hogy ne tudjon mozogni, majd a sértett lábát nadrágszíjjal, kezeit pedig egy puha szövettel összekötötték és a konyhában a földre fektették.

S.L. sértett szájának bekötése előtt még segítségért kiáltott élettársának, aki mozgássérült lévén csúszva próbált meg a konyháig eljutni, miközben B.I. II. r. vagy M.Cs. III. r. terhelt hátulról F.I-né fejére egy törülközőt dobott és közölték vele, hogy ne mozduljon, ha életben akar maradni.

Ezt követően B.I. II. r. és M.Cs. III. r. terhelt a lakásban pénz után kutattak, miközben F.I-né kérlelte őket, hogy ne bántsák az élettársát, mert súlyos beteg. H.S. I. r. terhelt észlelte, hogy S.L. sértett arca piros és nem kap levegőt, ezért szólt társainak, majd mindhárom terhelt a konyhába ment, a sértett kötelékeit eloldották, próbálták magához téríteni, élesztgetni, ez azonban már

nem sikerült. S.L. sértett az orr- és szájnyílás elzárása következtében létrejött elhúzódó fulladás során életét vesztette. A terheltek valamelyike 10 ezer forintot, egy 10 forintról szóló takarékbetétkönyvet és egy ragasztópisztolyt vett el.

A jogerős ítélet ellen M.Cs. III. r. terhelt nyújtott be felülvizsgálati indítványt. Álláspontja szerint az ítéletekben számos olyan ellentmondás van, amelynek következtében feltétlen hatályon kívül helyezést és új eljárás lefolytatását kellene elrendelni. Az ítéletben kifejtett jogi érvek ellentétben állnak a Legfelsőbb Bíróság 15. számú Irányelvével, ugyanis annak az elkövetőnek a terhére, aki megpróbálta a sértettet életben tartani, nem állapítható meg a szándékos emberölés. Az újraélesztési próbálkozás önmagában kizárja az eshetőleges szándék lehetőségét is, így a cselekmény csak halált okozó testi sértésnek minősülhet.

Kétségesse téve F.I-né sértett szavahihetőségét, vitatta a nyereségvágyból elkövetést. Ugyanis ezen minősítő körülmény megállapításához kizárólag az ellentmondásos sértetti állítás szolgált alapul. A nyereségvágyból elkövetést az is kizárja, hogy a bíróság sem tudta tisztázni, hogy ki vitte el a pénzt. Az ítélet önellentmondó is, mert a nyereségvágyból elkövetés csak egyenes szándékú lehet, a bíróság pedig eshetőleges ölési szándékot állapított meg.

M.Cs. III. r. terhelt arra is hivatkozott, hogy a bíróság az indokolási kötelezettség teljesítését is megsértette, ugyanis az ítélet indokolása a rendelkező résszel ellentétes.

A Legfőbb Ügyészség 2008. december 16. napján kelt BF.2976/2008. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben a törvényben kizártnak, részben pedig alaptalannak tartotta.

A Legfőbb Ügyészség átirata szerint M.Cs. III. r. terhelt cselekményét a pénzszerzés motiválta, társaival azért ment a sértett házába, hogy az értékeit megszerezze, e cél érdekében a sértettel való bánásmód alapján belenyugodott abba a következménybe is, hogy a sértett életét kioltják. A pénzszerzésre irányuló egyenes szándék és a sértett halálának lehetőségébe belenyugvás nem zárják ki egymást. Ennek megfelelően a Legfőbb Ügyészség álláspontja szerint az eljáró bíróságok az anyagi jog szabályainak megsértése nélkül minősítették M.Cs. III. r. terhelt cselekményét eshetőleges szándékkal megvalósított, nyereségvágyból elkövetett emberölés büntettének és a kiszabott büntetés is arányban áll a terhelt cselekményével. A Legfőbb Ügyészség szerint az ügyben eljáró bíróságok az indokolási kötelezettségüknek is eleget tettek.

A bizonyítékokat értékelő tevékenység sérelmezése a felülvizsgálati eljárásban nem vezethet eredményre. Az eljáró bíróságok olyan

eljárási szabálysértést sem követtek el, amely az ítéletek hatályon kívül helyezését vonná maga után.

A nyilvános ülésen az ügyész írásbeli nyilatkozatával egyező tartalommal szólalt fel, és a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott ítéletek hatályában fenntartását indítványozta.

M.Cs. III. rendű terhelt, illetve védője a felülvizsgálati indítványt változatlan tartalommal fenntartotta.

A felülvizsgálati indítvány nem alapos.

A Be. 423.§ (1) bekezdése szerint a jogerős határozatban megállapított tényállás a felülvizsgálati eljárás során is irányadó, így sem az, sem az annak alapján megállapított bűnösség nem támadható, a bizonyítékok értékelése sem vitatható.

Az ügyben eljáró bíróságok olyan eljárási szabálysértést sem követtek el, amely a jogerős határozatok hatályon kívül helyezését tenné szükségessé. A bíróságok indokolási kötelezettségüknek is maradéktalanul eleget tettek.

M.Cs. III. rendű terhelt bűnösségét az anyagi jogszabályok helyes alkalmazásával állapították meg.

Törvényesen, a Legfelsőbb Bíróság 15. számú Irányelvében foglaltakkal összhangban minősítették M.Cs. III. rendű terheltnek S.L. sérelmére elkövetett cselekményét eshetőlegesen szándékkal megvalósított emberölés büntettének. A sértett bántalmazásának módjából, megkötözéséből, a száj- és orrnyílásának bekötéséből, illetve földre fektetéséből alappal kell következtetni a halálos eredménybe történő belenyugváásra. A sértett létfontosságú életfunkcióinak súlyos fokú akadályozásából, illetve akár átmeneti, de jelentős korlátozásából a halál bekövetkeztének lehetőségét a terhelteknek - a III. rendű terheltnek is - előre kellett látni. Annak felismerése ugyanis, hogy a légzőnyílások hosszabb ideig tartó, a levegővételt lehetetlenné tevő szoros elfedése, az összekötözött, mozgásától megfosztott sértett fulladásos halálát eredményezheti, a hétköznapi élettapasztalat alapján is nyilvánvaló. Az eredmény előrelátása mellett az ahhoz fűződő pszichikus viszony az elkövetési magatartás kifejtésekor vizsgálandó, így a sértett halála után tanúsított terhelti magatartás már kívül esik a bűnösségi körön. A sértett újraélesztésére irányuló eredménytelen kísérlet az egyenes ölési szándéknak mond ellent, ugyanakkor nem zárja ki az eshetőlegesen szándékot és a terhelt büntetőjogi felelősségét sem érinti.

A III. rendű terhelt ölési cselekményét a pénzszerzés motiválta, a cselekmény közvetlen anyagi előny megszerzésére irányult. A nyereségvágyból elkövetett emberölés eshetőlegesen szándékkal is

megvalósítható, szemben a felülvizsgálati indítványban foglaltakkal.

A cselekmény minősítése szempontjából nincs jelentősége annak, hogy a tényállásban írt értékeket melyik terhelt vitte el, és annak sem, hogy M.Cs. III. rendű terhelt hozzájutott-e bármilyen anyagi előnyhöz, ugyanis elegendő annak célzatával cselekedni, ez pedig az irányadó tényállás alapján egyértelmű.

A III. rendű terhelt bűnösségének megállapítása az élet elleni cselekmény jogi minősítése, tehát megfelel az anyagi jogszabályoknak. Anyagi jogszabálysértés hiányában a törvényes büntetési keretben kiszabott büntetés megváltoztatására a felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség.

A kifejtett indokoknak megfelelően a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatokat a Be. 426.§-a alapján hatályában fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróság a bűnügyi költségről a Be. 429.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett.

A fellebbezés és a felülvizsgálat kizártságára, valamint az indítvány megismétlésének tilalmára vonatkozó figyelmeztetés a Be. 3.§-ának (4) bekezdésén, a 416.§ (4) bekezdés b/ pontján és a Be. 418.§ (3) bekezdésén alapul.

Budapest, 2009. április 7.

Dr. Demeter Ferencné s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Akác Zoltán s.k. bíró.

A kiadmány hitelül:

írnok
MV